

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΝΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

## Το βρώμικο χρήμα μέσω φοροδιαφυγής

Τι προβλέπουν οι συμπληρωματικές διατάξεις του ν. 3424/2005



Άρθρο του Νικολάου Κανελλόπουλου Δικηγόρου - συμβούλου ΔΣΑ

Ο Ν.3424/2005 για την τροποποίηση και συμπλήρωση του Ν.2331/1995, «περί νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες», που ενσωματώνει στην ελληνική νομοθεσία την κοινοτική οδηγία 2001/97/ΕΚ, αποτελεί ένα νομικό τετραουράκι το οποίο καταγράφηκε στη νομική ιστορία ως ένα από τα πιο ακραία και ανούσια δημιουργήματα μιας αντικαιωνικής γραφειοκρατίας που θέλει να παριστάνει τον νομοθέτη και μιας ανεύθυνης πολιτείας η οποία αδυνατεί να καθοδηγήσει πραγματικά τους μηχανισμούς πρόληψης και καταστολής κατά του οργανωμένου εγκλήματος.

Πρόκειται για ένα νόμο που υπό την ψευδαισθητική πλάτη της πάταξης του παρανόμου εξαχθέντος χρήματος, εισήγαγε αντικαιωνικές διατάξεις που προσβάλλουν άμεσα και κατάφωρα τα ανθρώπινα δικαιώματα που είναι κατοχυρωμένα από την ΕΣΔΑ και το Σύνταγμα, αλλά και την ίδια τη δομή της οικονομικής ζωής και δραστηριότητας του τόπου, απειλώντας κάθε επιχειρηματική ή επενδυτική προσπάθεια αναπτυξιακού χαρακτήρα.

### Δριμύα κριτική

Συγκεκριμένα με τον ως άνω νόμο, ο οποίος όπως τοίσιμα δέχθηκε δριμύα κριτική απ' όλο τον νομικό κόσμο, είχαν θεσμοθετηθεί σε συμπλήρωση του Ν.2331/1995 τα ακόλουθα:

α) Εάν ασκηθεί δίωξη για οποιοδήποτε πλημμέλημα του Ποινικού Κώδικα, το οποίο αποτελεί βασικό έγκλημα κατά τον νόμο, δηλαδή εγκλημα για το οποίο προβλέπεται ποινή φυλάκισης με ελαχιστο όριο πάνω από έξι (6) μήνες, είναι δυνατόν να ασκηθεί ταυτόχρονα και ποινική δίωξη για «εξέλιγμα βρώμικου χρήματος» σε βαθμό κακούργημα, με προβλεπόμενη ποινή κάθειρξης μέχρι 10 έτη.

β) Εάν ο υπαίτιος που έχει διαπράξει το βασικό έγκλημα, το οποίο διώκεται είτε σε βαθμό πλημμέλματος, είτε σε βαθμό κακούργημα, απαλλαγεί ή εξαλειφθεί το αξίωσιν της πράξης του, δεν αρειται αυτοδικαίως το αξίωσιν η δεν απαλλάσσεται αντίστοιχα ο υπαίτιος για τις πράξεις του εξελίγματος βρώμικου χρήματος.

γ) Η άσκηση ποινικής δίωξης σε βαθμό πλημμέλματος για εξέλιγμα βρώμικου χρήματος, σε περίπτωση που το βασικό έγκλημα τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι 1 έτος, ενώ δεν έχει περιληφθεί στον εξαντλητικό κατάλογο των βασικών εγκλημάτων, κομιά πράξη πλημμεληματικού χαρακτήρα που να τιμωρείται με την ως άνω ποινή, δηλαδή με ποινή φυλάκισης έως 1 έτος, αφού το ελάχιστο όριο είναι φυλάκιση άνω των έξι μηνών, και σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία δεν προβλέπονται ελαχίστις ποινές από 6 μήνες έως 1 έτος.

δ) Το ίδιο ισχύει και για την περίπτωση που προβλέπεται εξάλειψη του αξιώσιν η απαλλαγή του υπαίτιου για το βασικό έγκλημα, για πλημμελήματα που δεν συμπεριλαμβάνονται στα προβλεπόμενα βασικά αδικήματα, απ' τα οποία δύναται να



απορρέουν παράνομα προνομιμοποίηση εσόδων.

Ετσι ήταν δυνατόν να ασκηθεί ποινική δίωξη σε βαθμό πλημμέλματος για τη μη καταβολή ΦΠΑ, λ.χ. σε έμπορο ή διευθύνοντα σύμβουλο εταιρείας, ποσού άνω των 15.000 ευρώ και ταυτόχρονα εάν ο ίδιος ή τρίτος επιχειρούσε να νομιμοποιήσει το ως άνω ποσό (π.χ. κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό ή αγορά ακινήτου, ή άσκηση μετοχικού κεφαλαίου) ήταν δυνατόν να ασκηθεί ποινική δίωξη για εξέλιγμα βρώμικου χρήματος σε βαθμό κακούργημα με προβλεπόμενη ποινή κάθειρξης μέχρι 10 χρόνια.

Σήμερα, με το άρθρο 17 του Ν. 3472/4.7.2006 τροποποιήθηκε το άρθρο 2 του Ν.2331/1995 για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, η παρ.1 του οποίου είχε αντικατασταθεί με την παρ. 1 του άρθρου 3 του ανωτέρω Ν.3424/2005, ΦΕΚ Α 305/13.12.2005, στο οποίο προστέθηκε με τον ως άνω

νόμο η περιπτ. ε', το περιεχόμενο της οποίας έχει ως ακολούθως:

### Πλημμεληματική φοροδιαφυγή

Πρόσοδοι που προέρχονται από τα πλημμελήματα της φοροδιαφυγής και μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο, δεν συνιστούν έσοδα προερχόμενα από εγκληματική δραστηριότητα, κατά την έννοια του παρόντος νόμου. Πρόσοδοι που προέρχονται από μη καταβολή εργατικών και εργοδοτικών εισφορών προς τα ασφαλιστικά ταμεία δεν συνιστούν έσοδα προερχόμενα από εγκληματική δραστηριότητα, κατά την έννοια του παρόντος νόμου, εφόσον το σφειλόμενο ποσό δεν υπερβαίνει συνολικά τις εκατόν πενήντα χιλιάδες ευρώ (150.000 ευρώ).

Ειδικότερα, από το συνδυασμό της νεότευκτης διάταξης και των άρθρων 17-19 του Ν. 2523/1997 που προβλέπουν το αδίκημα της φοροδιαφυγής για την παράλειψη υποβολής ή την υποβολή

ανακριβούς δήλωσης στη φορολογία εισοδήματος, για μη απόδοση ή ανακριβή απόδοση Φ.Π.Α. και παρακρατούμενων φόρων, τελών ή εισφορών και για την έκδοση ή αποδοχή πλαστών, νοθευμέ-

### Εισήχθησαν αντικαιωνικές διατάξεις που προσέβαλαν άμεσα και κατάφωρα τα ανθρώπινα δικαιώματα

νών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων, προκύπτει ότι πλέον δεν θεωρούνται πρόσοδοι από εγκληματικές δραστηριότητες αυτές που προέρχονται από την πλημμεληματική φοροδιαφυγή, όπως συνέβαινε μέχρι πρότινος, ενώ αντίθετως θεωρούνται πρόσοδοι από εγκληματική δραστηριότητα και εμπιτούν στο γράμμα του Ν. 2331/1995 οι ακόλουθες περιπτώσεις:

1. Όταν ο φόρος που αναλογεί στα καθαρά εισοδήματα που έχουν αποκριβεί υπερβαίνει σε κάθε διαχειριστική περίοδο το ποσό των πε-

νήντα εκατομμυρίων (50.000.000) δραχμών (άρθρο 17 παρ. 2 εδ. β' Ν.2523/1997).

2. Όταν το προς απόδοση ποσό του κύριου φόρου, τέλους ή εισφοράς ή το ποσό

του ΦΠΑ που συμψηφίσθηκε ή επιστράφηκε ή δεν αποδόθηκε, υπερβαίνει σε ετήσια βάση τα είκοσι πενήτα εκατομμύρια (25.000.000) δραχμές (άρθρο 18 παρ. 1 εδ. β' Ν.2523/1997).

3. Όταν κάποιος εκδίδει ή αποδέχεται εικονικά φορολογικά στοιχεία για συντακτική συναλλαγή στο σύνολό της ή για μέρος αυτής, εφόσον η συνολική αξία των εικονικών φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει τις εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ (άρθρο 19 παρ. 1 εδ. β' στοιχ. β' Ν. 2523/1997).

Αντικαιωνικές διατάξεις που προσβάλλουν άμεσα και κατάφωρα τα ανθρώπινα δικαιώματα που είναι κατοχυρωμένα από την ΕΣΔΑ και το Σύνταγμα, εισήγαγε ο νέος νόμος